

De Iosif Bergxenko a Francesc Serés

Llegiu el conte 'Els genets' que forma part de l'últim llibre de Francesc Serés, 'Contes russos' (Quaderns Crema)

Al final es va imposar l'autor. Al final [Francesc Serés](#) va avenir-se a posar el nom al seu darrer llibre, 'Contes russos' ([Quaderns Crema](#)), una pretesa antologia de relats d'escriptors russos contemporanis. Us n'oferim un, d'aquests contes, ' [Els genets](#)', de Iosif Bergxenko (Ternòpil, 1891-Stalingrad, 1942), l'autor més antic dels cinc que es presenten. 'Els genets' sorgeix d'un altre relat, 'El desig de ser pell-roja' de Franz Kafka.

Diu Serés: 'Utilitzar elements de la literatura forma part de la noblesa de la literatura.' Dels altres contes, n'hi ha que es basen en arguments a l'estil de Jane Austen, hi ha la reelaboració d'un conte de Salinger, i un altre que neix de 'Les ànimes mortes' de Gògol...

També explica que, després de la trilogia ' [De fems i de marbres](#)' (formada per 'Els ventres de la terra', 'L'arbre sense tronc', 'Una llengua de plom', publicats a Quaderns Crema), de 'La matèria primera' (Empúries) i de 'La força de la gravetat' (Quaderns Crema), va començar a fer provatures, escrivint en estils diversos i escrivint textos a partir de textos d'uns altres autors, transformant arguments dels grans clàssics... 'Eren exercicis d'estil per a trobar nous camins, per a no restar encaixonat ni estilísticament ni temàticament. I, sense esperar-m'ho, aquests treballs van agafar una volada que no m'imaginava. Forço el llenguatge, forço l'estil...' L'editor, Jaume Vallcorba, que té fama d'home exigent, sentenciava: 'És un llibre que m'ha deixat clavats a la cadira.'

Però, per què Rússia? Segons Serés, 'tenim un concepte de Rússia bastant elàstic, tant en el marc físic com en el temporal. És un país amb una presència fluctuant (durant la Guerra Freda apareixia constantment a la televisió, ara hi té molta menys presència). A Rússia penses que tot podria ser. És un espai paradigmàtic. Podria haver triat Suècia, és clar, però l'èpica sueca no és l'èpica russa... Rússia m'oferia un camp enorme. És un terreny abonat per a la ficció.'

Els cinc autors que s'inventa tenen en comú una relació estranya amb el partit, amb el poder, amb el país. 'Tots aquests escriptors volen i dolen: creuen en algunes coses, però també es distancien i són crítics, refractaris, amb el poder.'

I sabent que al final un conte ha de funcionar per si sol, i que la versemblança no havia de ser un mèrit del llibre, Serés no va poder deixar de fer la prova per veure si era una lectura creïble: de primer va fer llegir l'antologia a uns amics, després a una gent de Belgrad i, finalment, a una persona d'Ucraïna i a una altra de Rússia. Resultat: prova superada.

17 novembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)